

UDSKRIFT
AF
ØSTRE LANDSRETS RETSBOG

Den 23. januar 2018 satte Østre Landsret retten i retsbygningen, Bredgade 42, København.

Som dommere fungerede landsdommerne Tine Vuust, Ole Dybdahl og Morten Christensen, førstnævnte som rettens formand.

Der foretoges

24. afd. kære nr. B-2651-17:

Debitor 1

(advokat Jette Alsbæk)

mod

Santander Consumer Bank filial af

Santander Consumer Bank AS Norge

(advokat Jacob Pehrson)

Ingen var mødt eller indkaldt.

Der fremlagdes kæresvarskrift af 2. januar 2018 med bilag A fra indkærede (herefter ”Santander”) og processkrift af 19. januar 2018 med bilag M fra kærende.

De modtagne bilag og det tidligere fremlagte var til stede.

Fogedretten har ved sagens fremsendelse henholdt sig til den trufne afgørelse.

Efter votering afsagdes

k e n d e l s e :

Det fremgår af kreditaftalelovens § 42, stk. 2, at kreditor kan foretage udlæg for sit tilgodehavende hos forbrugeren, hvis det solgte ikke findes hos forbrugeren under tilbagetagelsesforretningen.

Af forarbejderne til den tilsvarende bestemmelse i den tidligere gældende lov om køb på kredit § 27, stk. 3, 2. pkt., jf. betænkning nr. 839/1978 om køb på kredit, side 100 f., fremgår blandt andet følgende:

”Det viser sig ikke så sjældent under tilbagetagelsesforretninger, at køberen ikke er i besiddelse af det solgte, f.eks. fordi dette er gået til grunde, er blevet stjålet eller ulovligt videresolgt. Også i disse tilfælde bestemmes det, at kreditor kan foretage udlæg for sit tilgodehavende ..., som dette er opgjort af fogedretten. Køberen, der har besiddelsen af det solgte, har således i overensstemmelse med dansk rets almindelige regler risikoen for dette.

...

Har køberen ulovligt videresolgt det købte til tredjemand, kan der foretages udlæg hos køberen, selvom det er muligt for kreditor at vindicere det købte hos tredjemand. Vindiceret det købte senere fra tredjemand, må kreditors tilgodehavende reduceres med det købtes værdi ved vindikationen. Tillader man ikke kreditor at gøre udlæg hos køberen, når han kan vindicere, fører dette blot til, at kreditor er tvunget til at vindicere, hvilket afføder et krav (vanhjemmelskrav) fra tredjemand mod køberen. Under alle omstændigheder er det således givet, at der bliver rettet krav mod køberen. Det er blot et spørgsmål om, hvornår dette kan ske, og da køberen har handlet ulovligt, er der ingen grund til af hensyn til ham at give regler, der rummer en udsættelse for ham.”

Debitor 1 bærer risikoen for, at hendes tidligere samlever uberettiget har solgt bilen til tredjemand.

Det er uden betydning for Santanders adgang til at foretage udlæg efter kreditaftalelovens § 42, stk. 2, at Santander først anmeldte ejendomsforbeholdet til tinglysning i bilbogen, efter at bilen i strid med ejendomsforbeholdet var blevet bortsolgt. Det bemærkes herved på baggrund af forarbejderne til bestemmelsen, at Santander også, hvis ejendomsforbeholdet i kraft af en tinglysning havde nydt omsætningsbeskyttelse, under de foreliggende omstændigheder ville have kunnet foretage udlæg efter kreditaftalelovens § 42, stk. 2, uden først at skulle gennemføre en sag mod tredjemand om vindikation af bilen.

Den omstændighed, at der i købekontraktens oversigt over kreditomkostninger er medtaget tinglysningsgebyr, har herefter heller ikke været egnet til at skabe en berettiget forventning hos **Debitor 1** om, at Santander ville afstå fra at foretage udlæg efter kreditaftalelovens § 42, stk. 2, i en situation som den foreliggende og alene søge sig fyldestgjort ved tilbagetagelse eller vindikation af bilen.

Med disse bemærkninger tiltræder landsretten af de grunde, fogedretten i øvrigt har anført, at sagen er fremmet til udlæg for Santanders samlede krav, hvorfor landsretten stadfæster fogedrettens afgørelse.

T h i b e s t e m m e s :

Fogedrettens kendelse stadfæstes.

Debitor 1 skal i kæremålsomkostninger inden 14 dage betale 2.000 kr. til Santander Consumer Bank filial af Santander Consumer Bank AS Norge.

Retten hævet.

(Sign.)